

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 41/2026
19.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Зорице Булајић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Митар Крстић адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради извршења на основу извршне исправе, одлучујући о сукобу месне надлежности, на седници одржаној 19.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом поступку месно је надлежан Основни суд у Ужицу.

Образложење

Први основни суд у Београду се огласио месно ненадлежним решењем Ипв (И) 2384/2021/1 за одлучивање о изјављеном приговору извршног дужника против решења јавног извршитеља Зведане Рајовић из ... ИИ 266/21 од 23.09.2021. године и списе предмета је доставио Основном суду у Ужицу, као месно надлежном суду. По становишту тог суда, како је решење о извршењу донела јавни извршитељ именована за подручје Вишег суда у Ужицу и Привредног суда у Ужицу, то је сходно одредби члана 300. став 9. ЗИО, за одлучивање о изјављеном приговору надлежан Основни суд у Ужицу.

Основни суд у Ужицу није прихватио уступљену надлежност, па се актом ИПВ (И) 6/26 од 22.01.2026. године, обратио Врховном суду са захтевом за решавање сукоба надлежности, позивајући се на члан 7. Закон о извршењу и обезбеђењу.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Ужицу.

Законом о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16 - аутентично тумачење, 113/17 - аутентично тумачење, 54/19, 90/20 - аутентично тумачење, 10/23 - други закон), прописано је да о предлогу за извршење на новчаним средствима на рачуну извршног дужника из члана 300. ст. 2. до 4. ЗИО одлучује јавни извршитељ именован за подручје суда у поступку пред којим је настала извршна исправа

(чл. 3. став 4. и 300. став 7); да извршни дужник може да побија жалбом решење о извршењу (члан 73. став 1); а ако се побија само део решења о извршењу којим су одмерени трошкови извршног поступка, чини се то приговором (члан 73. став 3); да о правном леку против решења о извршењу на новчаним средствима на рачуну извршног дужника из члана 300. ст. 2. до 4. ЗИО одлучује стварно надлежни суд за чије подручје је именован јавни извршитељ који је донео решење о извршењу (члан 300. став 9); као и да се у извршном поступку сходно примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим или другим законом није другачије одређено (члан 39).

У конкретном случају, јавни извршитељ Звездана Рајовић из ... донела је решење о извршењу ИИ 266/21 од 23.09.2021. године на основу извршне исправе – пресуде Управног суда, Одељење у Нишу У 8370/18 од 06.02.2020. године, ради намирења новчаног потраживања извршног повериоца. Против овог решења, у делу одлуке о трошковима поступка, извршни дужник је изјавио жалбу коју је суд правилно третирао као приговор.

Полазећи од изложеног и од цитираних законских одредаба, како је о предлогу за извршење ради намирења новчаног потраживања према извршном дужнику из члана 300. став 2. ЗИО одлучио јавни извршитељ именован за подручје Вишег суда у Ужицу и Привредног суда у Ужицу, о правном леку извршног дужника против тог решења надлежан је суд за чије је подручје именован јавни извршитељ који је донео решење о извршењу, односно Основни суд у Ужицу, па је Врховни суд је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић